

מ"ת 55751/03/16 - מדינת ישראל נגד ע ה

בית משפט השלום בעכו

17 אפריל 2016

מ"ת 55751-03-16 מדינת ישראל נ'
(העציר)

בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

מדינת ישראל

המבקשת

נגד

ע ה (עציר)

המשיב

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד גל ירדן

המשיב- הובא

הסניגורית - עו"ד אלבחרי רוזי, ס.ציבורית

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. ראשית דברי:

בפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

2. העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום:

- א. **תקיפת הגורמת חבלה ממש - בן זוג** - עבירה לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**).
- ב. **החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית** - עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973 (להלן: **"הפקודה"**)

3. נסיבות המקרה:

עמוד 1

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו תקיפה של בת זוגו (להלן: "המתלוננת") בארבעה מועדים שונים המתפרשים על פני יומיים (18/3/16 - 19/3/16) ואשר גרמו למתלוננת לחבלות בגופה. כמו כן, החזיק המשיב בביתו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של כ- 5.22 גרם נטו.

4. טענות ב"כ המאשימה:

קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב וביניהן דוחות ומזכרים של שוטרים, הודעת המתלוננת, הודעת הוריה של המתלוננת ואחיה, תעודתה הרפואית שמסרה המתעדת החבלות על גופה, הודעות המשיב ותמונות החבלות.

העבירות המיוחסות למשיב ונסיבות ביצוען חמורות ומסוכנות ביותר. כמו כן, קיים יסוד סביר לחשש כי באם ישוחרר המשיב ממעצרו, ישוב לסכן את שלומו ובטחונו של המתלוננת באופן שיחזור על עצמו.

מסוכנותו של המשיב מתעצמת לנוכח העובדה כי הינו בעל רקע של סמים וכי בביתו נתפס סם מסוג חשיש.

5. טענות ב"כ המשיב:

מסכימה לקיומן של ראיות לכאורה אך עוצמתן נמוכה בשל הקושי באבחנה בחבלות שנגרמו למתלוננת וצילומן ע"י האחות כשבוע לאחר שהמשיב היה כבר עצור, החוסר בנוכחות אדם אשר היה עד לתקיפת המשיב, בקשת המתלוננת לביטול התלונה, טענת האליבי של המשיב לעניין אחד ממועדי התקיפה. כל אלו, משפיעים על עוצמת עילת המעצר הנמוכה במקרה דנן.

6. דין והכרעה:

סמכותו של ביהמ"ש לצוות על מעצרו של משיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו מעוגנת בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים, התשנ"ו - 1996). בהתאם לסעיף הנ"ל, יש צורך בקיומם של שלושה תנאים מצטברים: קיום ראיות לכאורה להוכחת אשמת המשיב, קיום עילה למעצר, היעדר חלופת מעצר.

לצורך הכרעה בבקשה זו, התייחס בית המשפט לתנאי הסף דלעיל:

א. קיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמת המשיב:

כאמור, ב"כ המשיב הסכימה לקיומן של ראיות לכאורה אך טענה כי עוצמתן חלשה, דבר המשפיע על עילת המעצר נמוכה.

לעניין זה, קבע כבר ביהמ"ש העליון בבשפ 6573/13 מדינת ישראל נ' איציק אביתר (10.10.2013) כי:

"באשר לקיומן של ראיות לכאורה נקבע, כי על ביהמ"ש לבחון אם קיים סיכוי סביר להרשעת הנאשם לאחר עיבוד חומר הראיות במסגרת ההליך העיקרי. עסקינן בראיות גולמיות לגביהן קיים סיכוי סביר שעיבודן במהלך המשפט יוביל לראיות (רגילות) המבססות את אשמת הנאשם מעל לכל ספק סביר. עוד נקבע כי בשלב מקדמי זה ביהמ"ש אינו נדרש לקבוע ממצאים בשאלת מהימנותם של העדים, ודי כי שוכנע שישנו פוטנציאל ראייתי להרשעת הנאשם בתום ההליך המשפטי - בכפוף לכך שלא נתגלו פירכות מהותיות וגלויות לעין, המצביעות על חולשה ממשית של התשתית הראייתית הלכאורית".

ומן הכלל אל הפרט, לא עולה כי טיעוניה של ב"כ המשיב לעניין עוצמת הראיות מצביעות אם בכלל על חולשה ממשית של התשתית הראייתית לכאורה, שכן, זו נתגבשה לה בין היתר על סמך הודעות המתלוננת על תקיפתה ע"י המשיב, החבלות של שריטה מתחת לעין שמאל, חבלה בירך שמאל ומעל השוק משמאל שאובחנו על גוף המתלוננת ביום 20/3/16, הודעות אחות המתלוננת ואמה אשר הבחינו בעצמן בחבלות שעל גוף המתלוננת, וכן הודעת אחי המשיב אשר הבחין בחבלה מתחת לעינה של המתלוננת.

לפיכך, נראה כי בשלב זה, קיימות ראיות לכאורה אשר עוצמתם אינה חלשה ולפיהן המשיב ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום דלעיל.

ב. עילת מעצר:

חרף העובדה כי טענה ב"כ המשיב שעוצמת עילת המעצר נמוכה בשל היחלשות עוצמתן של ראיות לכאורה, אני נוטה להסכים עם ב"כ המבקשת כי המסוכנות הנשקפת מהמשיב ומעשיו הינה גבוהה. במקרה שבפנינו, קיימת עילת מעצר ברורה, וזאת בשל העובדה כי קיום הראיות לכאורה אליהן התייחס ביהמ"ש דלעיל, משפיעות על עילת מעצרו ומקימות יסוד סביר מאוד לחשש שהמשיב ישוב ויסכן את ביטחונה של המתלוננת, כאשר הודעות המתלוננת מקבלות חיזוק מבני משפחה נוספים כאמור לעיל ומאבחנתה הרפואית.

כל אלו הנ"ל, מלמדים על מסוכנות המשיב בכלל וסיכון ביטחון ושלום המתלוננת בפרט, ומפחיתים ממשקל דבריה של המתלוננת בדיון לפיהם היא אינה חוששת מהמשיב ומבקשת שיחזור לביתם המשותף. שכן, לאור האמור בתיק החקירה ומסוכנות המשיב, אין ביהמ"ש סמוך ובטוח כי דברים אלו הנ"ל של המשיבה לא ניתנו מתוך חשש ומורא מפני המשיב ותו לא.

לפיכך, ולאור האמור לעיל, נראה בשלב זה כי קיימת עילת מעצר.

ג. היעדר חלופת מעצר:

מצוות המחוקק היא שבכל מקרה תהיה חומרתו אשר תהא, יש לבחון חלופת מעצר שתוצע, ולראות אם יש בה כדי להפיג את מסוכנותו של המשיב, שכן, המעצר לעולם לא יהווה תחליף כי אם אמצעי כדי להגן על שלום הציבור ובטחונו.

במקרה דנן, יש לשלול את החלופה המוצעת בדמות הורי המשיב. ראשית, גיאוגרפית, החלופה המוצעת נמצאת בתחומי הכפר כאבול, מקום מגוריה של המתלוננת, ורק מטעם זה אין ביכולתה לאיין את מסוכנות המשיב כלפי המתלוננת אשר מתגוררת במרחק נגיעה מבית הוריו ועלולה לחשוף אותה לנחת זרועו של המשיב. מה עוד, כאשר מעיון בתיק החקירה ניחן אף כי ביחסיה של המתלוננת עם המשיב, ישנה מעורבות של בני משפחה נוספים הגרים אף הם בכפר.

שנית, דברי אבי המשיב, אחד מהמפקחים המוצעים, בהודעתו במשטרה לפיהם אין לשחרר את המשיב ממעצרו בשל אופיו האלים ומסוכנותו, מעלים תהיות וספקות גדולים בנוגע לרצונו החופשי, נכונותו ויכולתו לפקח על המשיב כפי שתואר בדיון, ובאופן בו ניתן יהיה לאיין מסוכנותו הגבוהה, עד כדי שלילת אפשרות פיקוח זה.

לאור האמור לעיל, ובהיעדר מפקחים מוצעים נוספים אשר ביכולתם לאיין את מסוכנותו הגבוהה של המשיב וכאלו המרוחקים גיאוגרפית מבית מגוריה של המתלוננת, נראה כי בשלב זה אין חלופת מעצר ראויה.

7. סוף דבר:

אשר על כן, החלטתי להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים כנגדו.

ניתנה והודעה היום ט' ניסן תשע"ו,
17/04/2016 במעמד הנוכחים.
יעקב בכר, שופט בכיר